

MJÖLKSOCKER, n. sing. Ett slags socker med svagt söt smak, som erhålles af vassla genom afdunstning och innehålles i mesost.

MJÖLKSOPPA, f. 1. Soppa, tillredd med mjölk.

MJÖLKSTARK, a. 2. Hvaruti finnes mycket mjölk. *M. gröt.*

MJÖLKSTARR, m. sing. (med.) Ett slags starr, då ögats lins befinner sig i ett upplöst, mjölkartadt tillstånd.

MJÖLKSTEN, m. 2. (mineral.) Se *Galaktit*.

MJÖLKSTOCKNING, f. 2. (med.) En genom hindrad mjölkuttömning åstadkommen, tillfällig uppdrifning af mjölkådrorna i kvinnobrustet.

MJÖLKSTRÄNG, m. 2. Se *Mjölkgång*.

MJÖLKSTÄFVA, f. 1. 1) Stäfva, hvari vid mjölkning mjölken upphämtas. — 2) Sådan stäfva med mjölk uti.

MJÖLKSVULST, m. 3. (med.) Bröstets uppsvållda tillstånd hos kvinnor, som gifva di, af alltför ymnig, stockad eller ur sina kärll utträngd mjölk.

MJÖLKSYRA, f. sing. (kem.) Ett slags egen syra i mjölk.

MJÖLKSÅS, m. 3. Sås, tillredd af mjölk.

MJÖLKTAND, f. 3. pl. — *tänder*. Benämning på hvardera af de med helt korta rötter försedda tänder, som frambräya hos barn, medan de ännu förnämligast lefva af mjölk (deraf namnet), och hvilka vid sjunde året, stundom tidigare, börja att affalla, för att efterträdas af varaktigare.

MJÖLKTISTEL, m. 2. pl. — *tistlar*. 1) Örtsläktet *Sonchus*, men isynn. en ganska mjölksaftig art deraf, *S. oleraceus*, äfv. kallad Vattentistel. — 2) Se *Lejontand*.

MJÖLKVASSLA, f. sing. Vassla af mjölk. Se vidare *Vassla*.

MJÖLKVÄG, m. 2. (föga brukl.) Se *Vintergata*.

MJÖLKVÄLLING, m. 2. Välling, kokad af mjölk (till skilnad ifrån Mjöl- eller Vattenvälling).

MJÖLKÅDER, f. 2. pl. — *ådror*. (anat.) Åder, hvarigenom mjölksaften ledes.

MJÖLKÖRT, f. 3. Örtsläktet *Epilobium*.

MJÖLLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. (bot.) Ett lafsläkte. Lichen farinaceus.

MJÖLMASK, m. 2. Den långa, gula larfven af Mjölbaggen.

MJÖLMAT, m. sing. Sådan slags mat, som hufvudsakligen är tillredd af mjöl, såsom kaka, klimp, o. s. v.

MJÖLNARDRÄNG, m. 2. En, som biträder en mjölnare vid förmalningen m. m. [Mölnar —.]

MJÖLNARE, m. 3. En, som emot viss afgift på qvarn (vatten-, väder- eller eldquvarn) förmaler säd åt andra. — *Ss. Mjölnarhustru, -enka, -yrke*. [Mölnare.]

MJÖLNERSKA, f. 1. 1) Mjölnarhustru. — 2) Mjölnarenka, som efter mannens död låter drifva qvarnen för egen räkning. [Möln —.]

MJÖLON, n. 3. Det lingon liknande, mjölkaktiga, smaklösa bäret af:

MJÖLONRIS, n. sing. Liten växt med nedliggande trädstam, på torra skogsbackar, och hvars blommor, blad och bär likna lingon. *Arbutus Uva ursi*.

MJÖLPULVER, n. sing. (fyrv.) Krut, mer eller mindre snirifvet.

MJÖLQVARN, f. 2. Qvarn, hvarå säd förmales till mjöl. Kallas så till skilnad ifrån Sägqvarn, m. fl.

MJÖLRÄTT, m. 3. Maträtt, tillredd förnämligast af mjöl.

MJÖLSIKT, m. 2. Sikt, som i qvarn begagnas att fränkilja skalen af den förmalda säden ifrån mjölet.

MJÖLSOPPA, f. 1. Soppa, afredd med mjöl.

MJÖLTRUMMA, f. 1. Öppningen ifrån stenkaret på en mjölkqvarn, hvarifrån mjölet rinner ned.

MJÖLVÄLLING, m. 2. Välling, kokad af mjöl och vatten. Kallas äfv. Vattvälling.

MJÖLÖK, s. oböjl. Mjölökör.

MJÖLÖKA, f. 1. Ett slags svamp hos flera gräs- och sädeslags sjuknade frön, isynn. hos råg, som deraf blir giftig. *Spermoödia Clavus*.

MNEMONIK, mnämån'ik, f. sing. (från grek.) Se *Minneskonst*.

MO, f. 2. 1) Sandig, ofruktbar jord. — 2) Större sandfält, stundom beväxt med tallskog (Tallmo). Häraf åtskilliga skogars och ställens namn, såsom: Läppemon, Biemon, Värnamo, Fagramo, m. fl.

MOBB, må'bb, m. 3. (eng. *Mob*) Lägsta folkklassen. — *Syn*. Se *Pöbel*.

MOCKA, v. a. 1. (af gamla ordet *Mock*, dynga) Rengöra (fåhus, stall) ifrån den fallna spillningen. — *Mockande*, n. 4. o. *Mockning*, f. 2.

MOBIL, -i', a. 2. (lat. *Mobilis*) Rörlig, flyttbar; (om trupper) på rörlig fot.

MOBILIER, -bi' --, m. 3. pl. Lös egendom.

MOBILISERA, v. a. 1. 1) Förvandla fast egendom till lös. — 2) Ställa (trupper) på rörlig fot. — *Mobiliserande*, n. 4. o. *Mobilisering*, f. 2.

MOD, n. sing. I. 1) Sinne, lynne. *Sorgset, lustigt, gladt m. Vara vid godt m., väl till mods*, vid godt lynne. *Illa till mods*, vid elakt lynne, orolig, ångslig. *Huru är han till mods?* hurudant är hans lynne? *Stolt m., stort m.*, stolthet. — Häraf sammansättningarna Saktmod, Högmod, Stormodig, m. fl. — 2) Den själsstyrka, i kraft af hvilken man med öfverläggning möter förekommande faror. *Oförskräckt, oförfäradt m. Hafva m. i bröstet. Ingifva m., sätta m. i någon. Nedslå ens m., betaga en m-et. För-lora m-et. Fälla m-et*, blifva misströstande, rädd. *Fatta ell. repa m.*, upphöra att frukta, oroa sig. — Bildar sammansättningarna Öfvermod, Klenmod. — *Syn*. Tapperhet, Modighet, Behjertenhets, Käckhet. — 3) Högmod, öfvermod. *Makt, rikedom, lycka ger m.*

MOD, n. 3. II. (fr. *Mode*, af lat. *Modus*, sätt, vis) Föränderligt bruk, beroende af smak och nyck. *Franska, engelska m-er. Vän af nya m-er. Komma upp med ett nytt m. Det m-et är nu redan gammalt. På, i m-et*, i öfverensstämmelse med det rådande bruket. *Det är på m-et att bära långt hår. Han är på m-et*, följer i allt nyaste bruket; äfv. är eftersökt, fråd i umgängeskretsarna, af den fina och förnäma verden. *Vara, komma ur m-et*, ur bruk. *M-et vill så ha det*, det är så brukligt. *Följa med m-erna*, rätta sig efter dem.

A n. m. En och annan brukar ordet i maskulin.

MODALITET, ---ét, f. sing. (af lat. *Modus*, sätt) Betyder, i logiken, den större eller mindre visshet, hvarmed förståndet tänker sig begreppens förening i ett omdöme.

MODD, må'dd, m. sing. (ursprungl. d. s. s. *Mudder*) Djup snö, af hästfötter eller fotgångare upprörd och blandad med sand, väg- eller gat-smuts.

MODDIG, må'ddigg, a. 2. Betäckt med modd. *M-a gator*.

MODDOCKA, f. 1. 1) Docka, påklädd efter